

Politiek en Staatsinrichting:

Bondsdag

Centrale regering

De Bondsdag wordt door het Duitse volk om de vier jaar gekozen en is te vergelijken met de Nederlandse Tweede Kamer. De belangrijkste taken van de Bondsdag zijn: de wetgeving, het controleren van de regering en het kiezen van de bondskanselier. Daarnaast kiest de Bondsdag andere belangrijke staatsorganen zoals de rechters van het Bundesverfassungsgericht, het Constitutioneel Hof.

De Bondsdag, *Bundestag* in het Duits, telt minstens 598 afgevaardigden, die allen wetsontwerpen mogen indienen. De afgevaardigden maken deel uit van een fractie, die minimaal 5 procent van de stemmen moet hebben gehaald ([de kiesdrempel](#)). Zij worden beschermd door een aantal grondwettelijk vastgelegde rechten: indemniteit, immuniteit en verschoning van getuigenis. Indemniteit betekent dat parlementsleden voor uitspraken in de Bondsdag niet kunnen worden vervolgd, behalve voor beledigende uitspraken en laster. De leden van de Bondsdag beschikken niet over volledige immuniteit. Zij kunnen alleen voor strafbare feiten worden vervolgd wanneer de Bondsdag hiertoe goedkeuring verleent.

Het parlement wordt voorgezeten door de president (de voorzitter) van de Bondsdag, die door de afgevaardigden wordt gekozen met absolute meerderheid. Traditioneel wordt deze voorzitter gekozen uit de sterkste fractie. Naast de voorzitter worden meerdere vice-voorzitters van de Bondsdag gekozen. Samen vormen zij het presidium. De huidige president van de Bondsdag is Bärbel Bas (SPD). De Ältestenrat, bestaande uit de langstzittende parlementsleden uit de verschillende fracties, werkt samen met het presidium. Deze raad zorgt voor een soepel verloop van de vergaderingen.

In 1999 is de Bondsdag van Bonn naar Berlijn verhuisd. De Bondsdag huist sindsdien in de Rijksdag.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/171/bondsday>